

"לדורות"

סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל

שאלון לרישום קורות ניצולת השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

את השאלון המלא נא לשלוח לדוא"ל: ledorot@pmo.gov.il פרטים נוספים ושאלות בטלפון כוכבית 8840*

נא למלא את הפרטים האישיים בנספח ולאשר בחתימתכם את פרסום הסיפור באתר.

יש לשלוח את הנספח בדואר: ת.ד. 2512 מגדלי ויטה בני ברק 5112401 או בפקס: 02-5605034

ניתן לסרוק את הנספח ולהעבירו בדוא"ל בצמוד לשאלון.

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה: חז'אז'	שם פרטי: ניסים
------------------	----------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה

יש לרשום שמות ומקומות באותיות בדפוס (גם בלועזית) במקומות המסומנים

שם משפחה לפני המלחמה או בתקופתה: חז'אז'	בלועזית Hazaz	שם נעורים: ניסים
שם פרטי לפני המלחמה או בתקופתה: ניסים	בלועזית Nisim	מין: ז / נ תאריך לידה: 28/10/1934
מקום לידה (ישוב, מחוז): תוניס	בלועזית Tunis	ארץ לידה: תוניס
שם פרטי של האב: אלברט	שם פרטי ושם נעורים של האם: שמחה	
שם פרטי של האישה/הבעל (אם היה/תה נשוי/נשואה לפני המלחמה):	שם נעורים של האישה: פלורה מרגלית	
מקום מגורים קבוע לפני המלחמה: תוניס	בלועזית Tunis	ארץ המגורים: תוניס
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה:	מקצוע לפני המלחמה: סנדלר	חבר בארגון או בתנועה:
מקומות מגורים בתקופת המלחמה (ישוב, מחוז, ארץ): תוניס		
האם היית בגטאות? אילו ומתי? לא		
האם היית במחנות? אילו ומתי? לא		
מקום השחרור:	תאריך השחרור:	
האם שהית במחנה עקורים? שם המחנה?	לאן עברת/חזרת לאחר השחרור (ציין מקום)?	

שם האנייה (אם עלה בדרך הים): גולדן-איז	שנת עליה: 1955	מקומות/מחנות בדרך לארץ: מרסיי, קונדרנס
<p align="center">אנא ספרי/ על קורותיך לפני המלחמה</p> <p>(ציוני דרך: משפחה, סביבה, ילדות ולימודים, עבודה, חברות בארגון): נא לכתוב בגוף ראשון</p>		
<p>הייתי ילד, אני זוכר שלא למדתי ולא הלכתי בכלל לבית הספר, הייתה אפשרות שרק אחד מהילדים במשפחה יילך ללמוד לכן אח שלי הגדול היה זה שלמד, היה חוזר עם שיעורי בית שגם אני הייתי עושה איתו, היינו גרים עם הערבים, כל הרחוב היה עם ערבים והיינו שוכרים אצל בעל בית ערביהרבה שנים שם נולדנו שישה אחים, אבא שלי עבד כעיתונאי הכיר הרבה שפות, ערבית ואפילו גרמנית.</p>		
<p align="center">נא ספרי/ על קורותיך בזמן המלחמה</p> <p>(ציוני דרך: מעצר וגירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים ביונדראט/תנועות נוער/מחתרת/פרטיזנים, השתתפות בבריחה/התנגדות/לחימה, האם אדם/ארגון יהודי/לא יהודי סייע באופן משמעותי להצלתך; בריחה/הגירה בכפייה, פינוי/אווקואציה למרכז ברית המועצות):</p>		
<p>כשהתחילה המלחמה הייתי בגיל 12, כשנכנסו הגרמנים, בעל הבית של הדירה ששכרנו הערבי, וגם הילדים שלו הצטרפו לגרמנים ומהר מאוד הם זרקו אותנו מהבית, אז הלכנו לגור בחדר בית מלון סגור 8 נפשות, היינו מסתתרים מתחת לשולחנות מחוסר מקום, אבא שלי ידע גרמנית והוא הבין את שפתם, הוא ידע כאשר הערבים היו אומרים לגרמנים איפה נמצאות הבחורות היהודיות, אמא שלי יצאה לעבוד בתור טבחית במשפחה של עשירים ואבא שלי היה חולני לאור המצב, הייתי לוקח אותו לבית החולים לעשות לו הטר-שוק, יום אחד מצאו את הגופה של אבא שלי בים, בנמל, אני הייתי עם אח שלי כשקראו לנו לבוא למשטרה כדי לזהות את אבא שלי שנפטר, בהמשך הזמן הלכתי ולמדתי לימודי סנדלר הייתי עובד בתור סנדלר במשך כל הלילה עד הבוקר כשהערבים שעבדתי בשבילם חיכו שאסיים את עבודתי.</p>		
<p align="center">אנא ספרי/ על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ</p> <p>(ציוני דרך: השחרור וחזרה הביתה, חיים אחרי המלחמה, בריחה, העפלה/ עליה):</p>		
<p>כשנגמרה המלחמה היו הגרמנים מתחפשים לאזרחים, אני בתור ילד ידעתי לזהות אותם ולהצביע מיהו מחופש ומיהו אזרח אמיתי המשכתי לעבוד ולעזור בכלכלת המשפחה בתור סנדלר וגם כתופר, אחי למד דפוס עד שהסוכנות הביאה אותנו ארצה, באנו באונייה שנקראה "גולדן-איז" בתנאים של מזג אוויר קשים מאוד אני זוכר שהאוניה כמעט וטבעה.</p>		
<p align="center">נא ספרי/ על חיך בארץ</p> <p>(ציוני דרך: לימודים/ תעסוקה, שירות צבאי, פעילות ציבורית או תרבותית, משפחה/ דורות המשך וכו'):</p>		
<p>הגענו לארץ, העבירו אותנו למעברות בעכו, מעברת רסקו, לא אהבתי להיות במעברות ועם הזמן התנדבתי לצבא, לגולני, גדוד 13, היינו בצפון שם היינו רואים את הסורים מתאמנים, אח"כ לימדו אותנו להיות נשקים, בגיל 30 התחתנתי עם פלורה שהייתה אז בת 28 הלכתי לעבוד בקריית הפלדה שם עבדתי 22 שנה ואח"כ התפטרתי והלכתי לעבוד במקצוע שלי, סנדלר בחיפה בנעלי ברמא גם ב"נעל לעם", במסגרת העבודה נסענו לאיטליה שם קנינו מכונות לייצור נעליים.</p>		
<p align="right">ראיון: קרן ביטון, עכו, מרץ 2014</p>		